

Tocant les pilotes: revisió del nostre rol com a professionals

DURADA: 16 hores

DATES: 6, 8, 13 i 15 de maig

HORARI: de 16h a 20h

LLOC: Barcelona. Consulteu a la web del CEESC.

INTRODUCCIÓ

Quan hem pres consciència que les noves metodologies, paraules i pedagogies modernes, així com les polítiques educatives, socials i culturals, no són reeixides o transformadores en si mateixes, sinó que depenen, en gran mesura, del professional o col·lectiu que les encarna, hem començat a mirar-nos a nosaltres mateixes de manera radical.

I és que, encara que sabem els discursos, parlem de metodologies innovadores o ens definim com a professionals progressistes, les nostres pràctiques, cossos i organitzacions poden ser tradicionals i estar plenes de reglaments i automatismes.

Us convidem a revisar el nostre rol com a educadores, artistes o treballadores de l'àmbit social per tal d'ampliar o deformar el punt de vista des d'on fem i mirem la realitat.

FORMADOR

Josep Maria Aragay Borràs, educador social, col·legiat 10900. Va estudiar integració social, educació social i musicoteràpia "especialitzant-se" en l'ús social, educatiu, comunitari i polític de les arts. Creador i responsable del projecte Basket Beat amb què ha treballat amb més de 15.000 persones, més de tres-centes organitzacions del tercer sector i amb el que fa formació per a més de mil professionals cada any. Després de visitar 150 experiències internacionals arreu del món, el 2017 publica "Les arts comunitàries des de l'educació social. L'experiència Basket Beat" i el 2023 "La comunitat de la mort. El camí impossible cap als marges" i "2.300 preguntes per a tu i la teva acció en els àmbits social, educatiu i artístic".

OBJECTIUS

- Revisar el nostre rol professional des d'una perspectiva política.
- Elaborar eines per a la facilitació de grups.
- Promoure un enfocament col·laboratiu i comunitari.
- Reivindicar l'autonomia i la creativitat professional.

METODOLOGIA

Realitzarem dinàmiques de grup i música amb pilotes de bàsquet essent aquest el pretext per generar situacions, diàlegs, posicionaments, aprenentatges, mobilitzacions, demandes i preguntes al voltant dels continguts que es proposen.

El desenvolupament personal, professional i col·lectiu es suggereix des dels mateixos cossos, i totes les coses que passen es complementen amb l'estat de la qüestió del temari proposat, així com amb els nostres principals referents teòrics: les pedagogies feministes, descoloniales i crítiques, les teories sistèmiques, i l'antipedagogia.

CONTINGUTS

I. Revisió del rol professional

- La politicitat o la direccionalitat educativa.
- Fonaments de les pedagogies crítiques, feministes, descoloniales, sistèmica i l'antipedagogia.
- Per a què o exigències de la nostra tasca.
- Què encarno com a professional: la cripticitat, l'artificialitat de la meua identitat, desviar-me de la norma...
- Performar l'ambigüitat, el gènere, l'heteronòmia i el bufó.
- Identificació de les tendències formatadores del llenguatge.
- Despersonificació de la institució.

II. Eines i estratègies per a la facilitació de grups

- L'espai pedagògic-educatiu-social com a lloc d'acció/reflexió. El grup com a espai i estratègia per a l'acompanyament socioeducatiu.
- La invenció pedagògica del *training group* i les seves característiques: cura, atribució de significat, funcions executives i estimulació emocional.

- Una proposta metodològica: Identificació, visibilització/negociació i transferència.
- Tècniques i procediments: la “no acció”, l’observació, el silenci, les ajudes cognitives, el *feedback*, l’*unfreezing*, la pregunta, el canvi de lloc, la celebració, l’escala de la directivitat, el moviment del vaivé, la deriva, la improvisació.

Sessions

1. **Contra el règim escòpic, mirem a d’altres llocs.** La nostra mirada està preconcebuda així com captada per la disciplina-ideologia de la professió, la colonialitat i el capitalisme. Practiquem el domini de la nostra mirada o, fins i tot, practiquem una mirada imbècil o inútil que ens porti a d’altres llocs i territoris.
2. **Posicionaments polítics: de les pedagogies crítiques a les pedagogies queer i crip.** Tot i que hem estudiat l’escola nova i les pedagogies crítiques capitanejades per Freire, cal incorporar noves inspiracions així com fer una pausa per a preguntar-nos per a què fem la nostra feina. Quin és el nostre foc? Quina és la nostra politicitat?
3. **El grup com a espai i estratègia per a l’acompanyament socioeducatiu.** El cos és el nostre instrument principal, però sense fer res, podem reconèixer que el grup està ple de sabers així com situacions que podem utilitzar per ampliar la nostra perspectiva així com confrontar la dels altres.
4. **La performance com a proposta d’intervenció socioeducativa.** Igual com la performativitat de gènere de què parla Butler, la nostra performativitat com a professionals és clara, repetida i obligatòria. La pregunta que ens fem és: podem performar altres cossos, llenguatges o situacions que puguin ampliar la nostra manera de fer així com les relacions o possibilitats amb les persones que acompanyem?